

Sygn. akt V KK 379/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

w sprawie **K. L.**,

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2022 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sopocie

z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 77/22

uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. jego pkt VI w zakresie orzeczenia o karze łącznej ograniczenia wolności i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Sopocie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

K. L. został oskarżony o to, że w dniu 22 stycznia 2022 r. w S. wbrew obowiązującym przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środki odurzające o łącznej wadze netto 3,46 grama w postaci suszu roślin konopi

niebędący suszem roślin konopi włóknistych, co stanowi 4 pojedyncze porcje środka odurzającego znajdującego się w grupie 1-N środków odurzających, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (pkt 1) oraz o to, że w dniu 22 stycznia 2022 r. w S. w ruchu lądowym na [...] znajdując się w stanie pod wpływem środka psychoaktywnego działającego podobnie do alkoholu, w postaci Δ^9 - tetrahydrokannabinolu (Δ^9 THC) w stężeniu 14,6 ng/ml, co odpowiada stanowi porównywalnemu z prawnym stanem nietrzeźwości, w odniesieniu do alkoholu etylowego, prowadził samochód marki S. o nr rej. [...], tj. o przestępstwo z art. 178a §1 k.k. (pkt 2).

Sąd Rejonowy w Sopocie, wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 77/22, po uwzględnienia dołączonego do aktu oskarżenia wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335 § 2 k.p.k., uznał K. L. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 1 aktu oskarżenia i za to przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k., na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 34 § 1, § 1a pkt 1 i § 2 k.k., art. 35 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym (*pkt I*) oraz za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 2 aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k., art. 34 § 1, § 1a pkt 1 i § 2 k.k., art. 35 k.k. skazał go na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym (*pkt III*). Na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczone oskarżonemu w pkt I i III wyroku kary ograniczenia wolności połączył i orzekł karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym (*pkt VI*). Ponadto, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zasądził od oskarżonego nawiązkę w kwocie 1.000 zł na rzecz Ośrodka [...] w G. ul. [...] (*pkt II*) oraz orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zaliczając na poczet tego środka okres zatrzymania prawa jazdy nr [...] seria [...] od dnia 22 stycznia 2022 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku (art. 39 pkt 3 k.k., art. 42 § 2

k.k., art. 43 § 1 i 2 k.k.) (pkt IV) i środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł (art. 43a § 2 k.k., art. 39 pkt 7 k.k.) (pkt V). Sąd orzekł także o kosztach sądowych (pkt VII).

Wyrok ten stał się prawomocny z dniem 6 maja 2022 r., bez przeprowadzenia postępowania odwoławczego.

Od wyroku Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 kwietnia 2022 r. kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w zakresie orzeczenia o karze i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o skazanie K. L. bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku skazującego mimo, iż we wniosku tym nieprawidłowo określono postulowany wymiar kary łącznej, co doprowadziło do wydania wyroku skazującego z rażącą i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k. poprzez zawarcie w pkt. VI tego wyroku orzeczenia o karze łącznej roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, w sytuacji gdy połączone w ten sposób kary zostały orzeczone oskarżonemu w pkt I i III wyroku w wymiarze: 6 miesięcy ograniczenia wolności oraz roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, co skutkowało wymierzeniem kary łącznej poniżej dolnej granicy wyznaczonej normą powołanego przepisu.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Sopocie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniesiona na niekorzyść skazanego kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, w związku z czym mogła być w całości uwzględniona na posiedzeniu w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

W pełni podzielić należy stanowisko Prokuratora Generalnego, że w niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów wskazanych w zarzucie kasacji, co z uwagi na charakter tych uchybień i ich następstwa - miało istotny wpływ na treść wyroku.

Słusznie w kasacji - jej autor - przywołał te orzeczenia Sądu Najwyższego, które trafnie zauważają, iż z uwagi na treść art. 343 § 6 i 7 k.p.k. sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 2 k.p.k., jest zobligowany do jego szczegółowej (tak formalnej, jak i merytorycznej) kontroli. W jej toku powinien sprawdzić, czy przedłożone przez prokuratora propozycje są zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy respektują obowiązujące przepisy prawa materialnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2017 r., III KK 364/16, Lex nr 2238690). Stwierdzona w rozpoznawanej sprawie sytuacja pozwala uznać, że Sąd Rejonowy w Sopocie nie zrealizował tej powinności należycie, co doprowadziło do wydania zaskarżonego wyroku z rażącym naruszeniem art. 86 § 1 k.k.

Przepis art. 86 § 1 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Skoro Sąd Rejonowy w Sopocie orzekł wobec oskarżonego jednostkowe kary ograniczenia wolności w wymiarze 6 miesięcy oraz roku i 6 miesięcy, to kara łączna mogła być orzeczona wyłącznie w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności) do ich sumy (2 lat ograniczenia wolności) z uwzględnieniem dalszych zastrzeżeń zawartych w art. 86 k.k. Wbrew temu obowiązкови, zawarta tak we wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335 § 2 k.p.k., jak i w pkt. VI zaskarżonego wyroku, kara łączna ograniczenia wolności przybrała ten sam wymiar, co najsurowsza z kar jednostkowych. W tej sytuacji oczywisty jawi się wpływ stwierdzonych, opisanych powyżej, niewątpliwie rażących, naruszeń przez sąd pierwszej instancji prawa (procesowego i materialnego) na treść zaskarżonego wyroku, albowiem skutkowały one wymierzeniem skazanemu K. L. łącznej kary ograniczenia wolności poniżej jej dolnej granicy. W konsekwencji, doprowadziły one do takiego rozstrzygnięcia o

wymierzonej skazanemu karze łącznej, które - w obowiązującym stanie prawnym - nie mogło wobec niego zapaść.

Z uwagi na powyższe, należało przychylić się do wniosku kasacji Prokuratora Generalnego, tj. uchylić wyrok Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 kwietnia 2022r. w części zawierającej rozstrzygnięcie o karze łącznej ograniczenia wolności i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania temuż sądowi, który ponownie określi wymiar kary łącznej ograniczenia wolności - w sposób odpowiadający dyspozycji przepisu art. 86 § 1 k.k.

I.n
ał